Сяду за діло — нічого не робиться,
Стану гадати — чомусь не гадається,
Все щось безрадісно, все щось хоробиться,
Все мені образ твій любий ввижається.

Де ж ти, голубонько? Де? На хвилиночку
Глянь з отим усміхом милим, чаруючим,
Втіхи, надій принеси хоть краплиночку,
Виклич життя нове в серці сумуючім!